

2 Cor VII: 10

i. Over de luere is droefheid.  
ii. over de droefheid der geestel. alhier.

Paulus betrieff zijne blijdschap over de droefheid der bonnische gemeente; doch zulke luere wroefheid, ware het niet dat Hy ons hem wijzen op de heiligerwende vruchten der droefheid; welke Hy ons de scheut van droefheid der werelt die den door werelt, K.M. deest om aftebruden is als smertelyk in ijptel en vrucht. terwijl de eerste hiervan verschilt in natuur, om dat het een droefheid is naar God, en in richt ontredt te werkit bekeering tot saligheit.

Wij wenschen bij deze twee lei droefheid stillet staan op dat daad-  
 uit inlondeheit ons moge blijkbaar worden de noodzakelykheit en de begeerlykheit van die droefheid naar God voor elk Zonduar en voor elk kind Gods bij vrostbluiging.

i. Wat de droefheid der werelt altesaam wordt mee in de vonden op dan wel aanslagig getel wordt op het einde de vrucht.

• Wereld betekend onbetrouwelyk en onvolgelyk: de bedorven mensch.  
 • droefheid is de angst smelt onrust over eenige we den waastigheit. -  
 Junst het tegenovergestelde van het welgevalle, de te vredenheid en voldoring in het aardse zonder vrede Gods Zonder hoope op te zien: de droefheid is die pijn onrust en berouweheid over troes van hie mis van goed, eer of voldoring van lusten.

• Doch Zou men niet moegen trouwen bij troes van die bare van degenoyus des huistelyken levent, of goedte naam etc: Ofschomding iemans, als verstompt ya als een kei ter hor, en geloten over alle indoubtken onder loodanige besdukkungen van de vroet veringheit Gods verkeer, zouden moeten beslagen: zo gans Kon de wijte van het trouwen over loodanige smertelyke besdukkungen het eene droefheit der wereld maken: zo men er eene onbetrouwelyke waardij aan heyt, god heest voor: Ziet, de brude smelten er iet skent en zo dvende het eene wordige van eene zijde de zely veringheit de hande en hem in worden het leven is. de droefheid vermoet te recht moest.

• Er Zyn er die dert bustenpyryhet, onghoor Zambheid etc kich Zien gedampit in bange erustandighede. waarvoor te verwelken van droefheit in breken in kluyten over de zand en schynen verval te zijn met wrake tegen de lande bekeering belijst en weissen vande de lijp juw: doch van acht teren wanneer de voede is opghoven blykt het dat men meer de smelten dauwel de lande betrouwe: Zij smelten met gelust worden met de smelt der were bekeering.  
 • al was het eene droefheit over de lande Zonder te kluyten

tot Gode genade trouw dan is het geene droefheit van Korin of  
Judas: -

Werkelen door - den tijdelijken dood toe betrekking / opzetting Zyn; vroor  
al voor Hem dien het leven moede is.

trouwens het is waar dat de droefheid het leven als met het leven bluscht  
Zy maakt Ziel en ligchaem en knuagt vaak de levend schou af. Zou  
gebruikt het dat de droefheid op andere wijze de zelfs verwoesting  
vertoont; in Wandige ontvredenheid en moedeloozheid die vaak een  
digen in het goddelijke leven; om Smet t'leerstelling of geve-  
ten knuagingen te Stillen. Keert men tot vaak tot de Wandeling  
in Blyk van ontucht, of teken draak of spijl, waer door men niet  
blyft zich te leven, maar ook zelfs te geheel gerin doet verinken.  
Zou dat men in het einde een Saul Judas of byke man gelijc  
wordt.

B De droefheit naer God bluit niet in de gewelinge smert over aard

Sche versterken: doch daer het leven gelijc leestmatig te zijn in heffe  
tot al het aardische, waer door ook de aardische smerten geleening  
worden; men konstert Zyn al, Zyn hemel en het geene wordt niet  
in, men kan het er dus ook niet mede versterken: Zy toch leven  
die vrouwen hebben als niet hebbende, en die weenen als niet wee-  
nende, die blyde Zyn als niet blyde Zynde, en die kippen als niet  
berettende, en die de wereld gebruiken als niet misbruikende,  
waer <sup>die aander</sup> de wereld gaat voor by: Flor VII: 1's.

Gelijc de werelt, de wereltische droefheit verrooft en de werelt bevoegt

Zou ook de goddelijke droefheit is van Godes den gestericht en  
Stoekt Zich niet tot Gode en de goddelijke dingen: Wij toch Zyn aard  
leven in de wereld gelijc de veld in twite. - Okul een voorman Zyn  
huid verande om een huipind Zyn vlekken: Daarom zulke en had  
dat naar boven gaat, en twelk vat buet voor de hemelische de  
goddelijke dingen. wordt van God gebeden: David Zeyt: Scheide my  
een Zyn hart en vernieuw ear: Zou vindt men by Jeremias: Bekers my  
Zou zal ik bekeerd Zyn.

Verder, de droefheit stoekt Zich niet tot geen aardische of stoffelike maer  
tot hemelsche zaken: en wel tot God Zyn gunst beets dienst en went  
over het genis der sel Scheppen die Scheiding van God.

En smichtdragende droefheit. De droefheit der werelt is wel over de ge-  
volgen der Zonde, doen niet over de zonde te we. Doch deze verrooft  
mit hart en afschuw tegen de zonde en een eigen ze afheest tegen  
Zich Zelve, zoveel men bedorven is. Des tollenaars tyal hooft me  
caar. Daar Ziet men de Zondare ze weenen Zich budende in  
tranen, Zich Zelve geheel aan Jerns ten beste geven en oem Hem  
kleven. - De droefheit baart Zynve en smert over de Zondeman  
ook leidt ze tot het gelovis Christus. Okul belijden men word aem:  
leeste, men oem wat klemmen am Jerns vrust ze. -  
Dere Zynve baart de groef omkeering in des landaert leven hem  
in ceot hem tot God: Daarom leest ze ook tot Zaligheid.

• Het is de weg tot de zaligheid, de poort waerdoor men er mede  
binnentrect: dus de te loren is niet de grond: want onse pleet-  
grond is genade om Jherus bloed en sterven: doch laars dere door God  
geschonkene rouw, leert men Jherus schutten en huten de roede  
ende eferel, waardoor men aan de heet schuyfde Zonde  
wordt ontrukkt.

• Hierin toek licht de eeuwvankelike de zaligheid opgesloten. Weg  
ke vrange is toek te vergeliken bij het gelovig ontvange van ver-  
giving der zonde, wanneer de berwinthubende Lerdant Jherus  
vertonst, Hem volent zyn diers bare vriend en redder, en in God ten  
leefhebbeden verzoend vader. Lief die meer dan een aar oekta:  
der alles geest geven wil. - De droefheid der werelt verspreit den dorf.  
Doek dere brengt God zaligheid te weeg met de lyke schutten vande  
beloften vandit en het toekomen leven: O wat wordt door dere  
droefheid de wyl eend lam: en hoereel wordt nu zyn kring die  
vroegs berodet verscheen in met weening en bitterheid versult went,  
in geregend door zyne kragt en weghen liefste en goedheid. -  
Hoereel worden nu de wederweerdigheden en t konis deres  
leevens verlijgt en hoereel is ~~na~~ zyn vroegs vloeken daaronder  
daaronder nu verander in bidden, en nu de lousheid in on-  
geduld verander in vrede. En hoe wordt telk de vorst der  
verschikking ene boded des vrees, daat te vrees in de armen  
der volkomene verlossing. -

ii. De droefheid die als de noeste is tot het leven: is echter niet  
slechts een te genlikke lyke bechewe bij het begin der be-  
keering want is van blijvend karakter.

• Doch hebben de geregtvaardighen in Jherus een blijvende Stoffe  
van vroeyde? worden te niet dan toe gewekt? hebben te niet  
te doen met een getrouw ewe vredelike God? Hoe kunnen de  
gezalyden en tot blijdschap genedigden Stoy trendig zyns? -

• Die in God geboren en zyn blout past geboren en treden Jherus op de stryde  
bene die ondiny van veltet te stryden nweite. -

• Het is wel zoo die de regtvaardigheden goet ont vrant aannuand  
geen halve of vregunkelike wiskelende vergering; noytans  
blyft er veel te wenschen voort Hem volrig: "Niet dat ik het alree  
gegrepen heb of volkamen zij; ommecht jage et na of ik het oek  
grijpen moeft. Want toe ik volk van Jherus Christus gegrepen ben. -  
Ofschom goet genade gaven onbedorwelyk zyn: noytans iewt betrou-  
we: Daarom Broeder! benaastigt te te meet om uwe wepingen ver-  
keering vast te maken. Want dat dwende kultyj nimmereer  
Stoukelen.

• Dort het geloof zyn wij met Christus gekruist gestorven en opgewekt.  
t welk aangeroep word als doringrede tot een wandel in  
meer nweite des levens te. tot velen diny de heiligmaking  
in de vrees goet. der te waat toe de dringende wekt anouet

Het is waar wij hebben verzoediging door geloof en zooveel inder  
 het land heeft niet en kan niet ondigten: en wees het u wat de  
 de Waardheid is niet in ons: Zou wij zeggen geene lande te hebbe.  
 Het leefde die menschen nog lyfdeft zich maak: Had ik het goet wil  
 zou lyft het kwade bij mij: - ofschon me een vromer ik en aarde en we,  
 digen menschen noytans er is een wet onnigene leiden welke stryd  
erist legen de wet des gemotes en gewanges niet: de re man kleeft  
altijt aan: hoeit altijt in - maakt de David als een man des doot. -  
Wrisp Petrus een stomkelings steen voor de veten: deed Paulus klagen  
verhoort te lyquond de land. maakte het woord zakelyk om de gala  
tiers te te wep: Indien gij elkanders lyft en speet zich toe dat gij noet  
verters woord: Zie wat het nut lyfte ordes de lorinthier: Ik ben Pauli ete  
zelfs doot noet als ende de theidene niet geuand wey: Hoer uandig  
heid: onternig van tuvondmaal: ofschon had de me ik is geklanten aan  
thuis toch verleest zich het egunt: word ibb het land adam tenig  
ofschon me meent hem wtvromen te lie. - Ind me leven kaem is  
eene geleyst stryd. - Stryd keest moete smeste induten toenen. - Dit is  
de toets aan op aarde: Het steern stant agen duygest. - Dit word smet  
tely hand veront van al goet kindere: Wilde geest omruent, het  
vleesch voert verto hand tusschen beide en neyt tot verkeerde begeerlykheit.  
Wilde geest bedden klagen op, om hulps zelf ponde het gebe leert het  
vleesch met dein Zender by welche sche gedachten. - meent meende  
Philistynes verklage te hebben. en kwam van Zondige gedachten en  
begeer ten doen Zichop: Wat en worets in en keft, ydelheid, hoer uandig  
keers en in orde harten: Wat eene harden bitte heid eigen in  
droyft er is in orde harten en spel. Wat en dorst zich nicht, laam  
heid op geblanten heid woelen in dat hant. - Wat en af god van  
geerlykheit nijf vleesches en voegen best clingen daar vrees den  
toorn: O hoe veel en hoe veel by toeneming moet men nut wep  
maken verloot: nijne proyngen lyne me lyft wort, de ste de vans  
vyheid noytans men gevets lych gebonden. - en boten da alles  
hoe veel re is er om over ons ongeloof bedroef te lyen!! Dat wort in je met  
toorn orde heiligheid gelegenis. Er is da arom geen plaats voor gedurnige  
dorevenis vak by de nie by aansien geleazyden? -

- Dere droyfheid is niet daer st indige onrust en bekammering: Want de Heere en  
vertroosting en vele: het is wisselij.
- All droyfheid des nut god gebove en is niet van uivere gehalte: - O het kan  
sonnyte vele geuen in eene god zuyfheid daar de hant van ver o z  
cheid is. - De ware droyfheid is de zelfde als de erste en leest voort  
duyend tot de zelfde en den. - Ze wort spunt nut de veerde bedroef na's  
diet lo be van goe uffeint: men leert me ferus schatten en hem me  
gebruiken legen de land. Zij geeft bekering, verlokening en recedelij  
worden: verlokening vrees verlokening en geffen. Ik ellen by mense  
ferus wort me, lyngest leest me